

Organizátori veľkopôstnej prípravy na internete na stránke www.40dni.sk požiadali pátra Roberta Baleka SVD verbistu misionára v Rusku v Moskve o zodpovedanie pár otázok, ktoré napísali vo zvedavosti návštevníci stránky. Tu vám prinášame odpovede, ktoré si okrem nás - misie.sk môžete pozrieť aj na stránke 40dni.sk.

1. Koľko máte rokov a odkiaľ pochádzate? Máte súrodencov?

Pán ma tu na zemi drží už 35 rokov a pochádzam z Námestova na Orave – krásneho miesta na zemeguli... :) No a obdaril ma nielen všetkými možnými krásami dookola ale aj dvoma sestrami – jedna mladšia a jedna staršia – obe už majú rodiny...

2. Aké ste mali detstvo? Kde ste ho strávili? Čím ste chceli byť ako dieťa?

Detstvo som mal šťastné, ako sa to pekne má povedať... ale nie – bolo poriadne živé, aj huncútstva, prehrešky, aj krásne chvíle, aj hlúposti... všetko dokopy... Ako dieťa som chcel byť kozmonautom – ale nie, srandu si robím... hmmm... asi predávačom zmrzlíny... ale nie – tiež si srandu robím... viete, čo... akosi si nespomínam. Asi kominárom :) (asi som mal povedať že misionárom, však? Nuž musím vás sklamať... ani kňazom ani misionárom... ale Pán mal svoje plány... On vedel)

3. Akú strednú školu ste navštevovali?

To je krásna otázka – navštevoval – nuž navštevoval som veľmi rád rôzne školy v našom okolí, podľa potreby... ale učiť som sa učil na Gymnáziu A. Bernoláka v Námestove.

4. Koľko cudzích jazykov (možno aj miestnych nárečí) ovládate?

45... ale nie... myslím, že s veľkými ťažkosťami slovenčinu, potom oravčinu (oravské nárečie), potom už trochu ľahšie ukrajinčinu, aj keď s problémami, no a potom perfektne ruštinu, sľaby to bol môj rodný materský jazyk... no a hrozne ovládam angličtinu, snažil som sa ju ovládať ale ona skôr ovláda mňa a robí si čo chce a čo ja nechcem... :)

5. Aké máte záľuby a čomu sa venujete vo voľnom čase?

Veľmi milujem hudbu, hlavne spev, ale neviem tak pekne spievať, ako by som chcel. Veľmi milujem hru na rôznych nástrojoch, ovládam len gitaru a trošičku klavír, no v hlave mi znejú omnoho väčšie výkony akých som v realite svojimi rukami a hlasivkami schopný dosiahnuť... Nechávam si to na nebo po smrti – tam si schuti konečne zaspievam a zahrám to, čo by duša chcela.

6. Koľko CD ste naspievali? Mám 2 a sú výborné.

Jedno CD s názvom: „Snov tisíc“ bolo s terchovským mládežníckym zborom, kde som pôsobil jeden rok ako pastoračný asistent počas môjho pastoračného roka a druhé CD s názvom: „Dýcham“ sme naspievali už my – verbisti – konkrétne sa to nahrávanie odohrávalo počas roka a pol v Nitre, keď som po vysviacke ešte pôsobil v našom hlavnom misijnom dome v Nitre na Kalvárii. Teším sa z týchto piesní, ktoré sme vymysleli a spievali na Božiu slávu a vám na spasu. Ak to pomáha, sme len radi...

7. Prosím Vás, máte aspoň chvíľu čas, aby ste si pozrel nejaký zápas KHL?

Čo to je KHL? Uf, v tomto som nejako mimo... poznám NHL ale KHL – to je nejaká hádanka? Niečo ako Krásne hobľované lavice, alebo Kaskadérske húpacie lyžovanie?

8. Rád čítate knihy? Ak áno, ktorá kniha, okrem sv. písma Vás zaujala, bola najviac "WAU"...a prečo?

Hm... knihy sú mojimi čerešničkami na torte – dzobnem ich raz za čas a musia byť veľmi chutné, aby som ich dožul celé. Jedna z posledných to bola „Krokodíl pre milovanú“ od Jaceka Pulikovského o hodnote otcovstva, takisto „Chatrč“ ktorá môjmu srdcu viac osobne priblížila Najsvätejšiu Trojicu no a teraz lúskam s veľkým záujmom Valtortu „Život Ježiša“ – uuuf to vám je perfektná vecička, s pomocou ktorej začínam hlbšie chápať príbehy z evanjelia – otvárajú sa mi oči a spoznávam Ježiša znova viac a viac z rôznych strán... veľmi sa tomu teším a odporúčam aj vám... Samozrejme s filtrovaním všetkého, čo sa vám osobne nepozdáva, neodsudzujúc celé dielo kvôli pár výhradám... :)

9. Mávate niekedy chvíle, kedy sa vám cnie za domovom? Ako to zvládáte, aké "metódy" používate?

No... ja mám od Pána taký dar – vždy kdekoľvek prídem alebo čokoľvek čítam či pozerám ako film, snažím sa zo všetkých síl nájsť tam niečo krásne – niečo kvôli čomu by sa oplatilo tam byť, to čítať, či vidieť. Preto na každom novom mieste nájdem krásnych otvorených priateľských ľudí, ktorí mi svojou láskou zaceľujú smútok z domoviny, ktorý sa určite sem tam pretláča... najväčší bol na Vianoce v Irkutsku, keď sa všetci rozliezli a ja som zostal sám... Aj som si poplakal, ale nakoniec som útechu našiel v živej prítomnosti Ježiša vedľa mňa – v jeho náručí... On sa o mňa vždy postará, kdekoľvek budem – tam bude aj on – ten istý včera, dnes aj naveky... :)

10. Ako dlho ste rehoľníkom - verbistom ?

Rehoľníkom od roku 2000 od prvých sľubov a kňazom od roku 2007 – ooooj deti mojej to je už rokov a rokooov – a čo som stihol počas toho dlhého obdobia svojho života pozažívať... Ojojooj – to by sa tu nepomestilo... :)

11. Ako a kedy ste poznali, že vás Pán volá k tomuto povolaniu - misionár? Aké myšlienky a pocity Vás pri tom sprevádzali?

Bolo to ešte v rannom detstve, keď som povedal prvé slová: „Budem kňazom“ a druhé slová „Misionárom v Rusku“ – ale nie... srandu si robím... Cítil som v ôsmej na základnej, že asi tam bude moje miesto, ale stále som od toho utekal, nechcel to pripustiť úplne, neveril Bohu, že to myslí vážne s tým volaním... Pán musel o mňa bojovať niekoľko rokov a svojsky „kopat“ do mňa cez iných ľudí, aby som sa nakoniec uistil, že je to naozaj to najšťastnejšie miesto pre moju dušu, lebo ma pre toto miesto stvoril... a ja to cítim čím ďalej tým viac... :)

12. Ste šťastný vo svojom povolaní? A čo rodičia? Ako prijali Vaše rozhodnutie, sú veriaci?

Cítim, že som mohol byť dobrým otcom rodiny a žiť pre svoju manželku a deti, hoci s chybami, ale predsa. No cítim, že ešte šťastnejším ma chcel môj Boh urobiť skrze život v kňazstve a v misionárskom živote. Som mu vďačný za to, že si ma vybral a privinul k sebe, aj keď tiež od neho toľko krát utekám. Som šťastný, že som Jeho kňazom, že môžem byť pri Ňom tak blízko – v premenení, v srdci a v ľuďoch.

Mama plakala a otec nechcel veriť vlastným očiam, keď držali v ruke rozhodnutie seminára v Nitre, kde ma prijali po prijatí do rehole Verbistov-misionárov- SVD. Napriek tomu, že sú veriaci, bolo to ťažké prijať, veď som ich jediný syn. No postupne sa s tým vyrovnali a začali si vážiť povolanie, ku ktorému ma Pán zavolať. Pán si to vie vždy šalamúnsky vyriešiť.

13. Uvažovali ste aj nad manželstvom, nikdy ste nelutovali, že ste si nevybrali toto povolanie?

Na začiatku môjho rozhodovania som bol presvedčený, že ma Pán stvoril pre život pre mnohých, nielen pre jednu ženu a pár detí. Aj to bola jedna z príčin, prečo som sa rozhodol pre kňazstvo. Bolo to súčasťou Jeho plánu. Ako som už povedal, teraz si uvedomujem, že som schopný žiť v manželstve s manželkou a deťmi ale čím ďalej, tým viac si uvedomujem, že som si vybral niečo, čo je ešte silnejším zjednotením s Ním. Som so svojím rozhodnutím v hlbokom

pokoji tak, ako hlboko v mori je ticho a pokoj, kdežto na povrchu môže občas prísť búrka, kdesi vnútri hlboko stále zostáva pokojná istota, že som tam, kde mám byť, pre čo som bol stvorený.

14. Je ťažké byť misionárom? Aký je váš najkrajší zážitok z misií?

Je to nááádhernéééé povolanie, lebo stále ste poslaný... vychádzať k ľuďom, ale najprv čerpať u Neho lásku, múdrosť, odvahu, silu... ale to je pozvaný každý z nás vo väčšej či menšej miere... však?

No a zážitkov je veľa. Nech sa páči, čítajte:

[Bezdomovci - nenaplnená a stratená](#)

[Bezdomovci - obeta z lásky](#)

[Moskva 1 - Otcovia, ste nenahraditeľní](#)

[Irkutsk - Na brehu Bajkalu](#)

a mnoho ďalších na www.misie.sk

15. S akými pocitmi ste odchádzali na misie? Kedy Vám bolo vo Vašom živote najťažšie a smutne? Mali ste nejaké motto, alebo citát zo svätého písma, s ktorým ste šli na misie?

Vnútri trošku obava, ako to bude v Rusku – bieda, zima ako v ruskom filme :), civilizácia ďaleko. No presvedčil som sa, že vo veľkomestách Ruska je už dávno rovnaká civilizácia ako v Európe,

až na pár rozdielov, ktoré vám stále pripomínajú, že ste v Rusku, ale to má každá krajina svoje. Napriek tomu, že to všetko som tu aj stretol všade okolo, život tu je úplne pohodový, teraz mi je akosi ťažko rozlíšiť život na Slovensku a v Rusku, pripadá mi to rovnaké. Neviem, možno som si na to všetko tu už zvykol. Ale som tu veľmi spokojný – tak vnútri hlboko v srdci, hoci navonok je veľa problémov každý deň, ktoré treba riešiť, ale o tom je život, nie? Vždy bude dostatok problémov, záleží od toho, či sa ich nebojíš spolu s Pánom riešiť... K Jeho radosti a spásu svojej a iných okolo.

Najťažšie mi bolo prvé Vianoce v Irkutsku, keď som v jednom momente zostal sám a prišla na mňa nostalgia a smútok, zachránil ma Pán, jeho prítomnosť, jeho útecha a jeho všadeprítomnosť – je taký istý tu v Rusku, či na Slovensku, či kdekoľvek na celom svete – a stále ide všade spolu so mnou. On je jediný, kto ma nikdy za žiadnych okolností neopustí... A to je mojou silou – dôvera v Neho.

16. Kde pôsobíte momentálne a aká je náplň Vášho pracovného dňa?

Teraz pôsobím v Moskve. Som kaplánom v chráme sv. Oľgy. Takže v prvom rade sú to povinnosti vo farskom spoločenstve – katechizácie, mládežnícke stretnutia, prípravy na manželstvo a krsty, sv. omše, a okrem toho aj takú malú starostlivosť o bezdomovcov u sestier Matky Terezy v Moskve, kde v nedele chodievam slúžiť sv. omšu pre bezdomovcov a v pondelky sa s nimi stretávam na katechéze, kde sa rozprávame o viere a potom slúžim sv. omšu pre sestry Matky Terezy.

Okrem toho máme vo farnosti hnutie Neokatechumenát, tak slúžime aj im v ich potrebách a rôznych stretnutiach. Povinností pribúda s postupným opravovaním nášho chrámu sv. Oľgy a možnosťami, ktoré si takto postupne vytvárame.

Občas zavítam na stretnutia Anonymných alkoholikov a narkomanov. Je to ešte vo vývoji – som tu iba rok, takže pomaly sa ponáram do života tu v Rusku.

17. Dali ste si pôstne predsavzatie? Ako ste prežíval popolcovú stredu v misii?

Viac času prebývať s Pánom – pred ním. Nepremárniť čas len prácou, prácou, prácou – hoci pre Pána a pre veriacich ale predsa bez osobitného času iba pre Neho. No a na Popolcovú stredu sme pracovali na našom chráme a večer bola sv. omša, kde som dostal od spolubrata Kazimira poriadnu dávku popola na čelo, tak že sa všetci celú sv. omšu chichúňali pozerajúc na mňa. Tešil som sa ich radosti. To Kazimir dával popol ako sa to robilo u nich na misii v Brazílii. Uvedomil som si, že nemôžem len od veriacich žiadať pôst, ale aj sám sa musím vedieť zastaviť a premeniť aspoň jeden svoj nedostatok na „dostatok“ a zvolil som si nedostatok času pre Pána na „dostatok“ – prosím o modlitbu...

18. Ako prežívate prípravu na Veľkonočné sviatky a samotnú Veľkú noc v tých oblastiach kde pôsobíte?

V niečom je to iné – iné tradície, iné zvyky. V niečom je to rovnaké a niečo mi tu zas chýba. Ako všade, kam prídete je to iné, tak aj tu. Hlavné však zostáva. To je pevný bod, no a ostatné sa snažím prijímať ako pekné spestrenie toho hlavného. Ale pondelková oblievačka dievčat tu neexistuje, takže rozmýšľam či mám tento pohanský zvyk zavádzať aj tu v Rusku, alebo to nechám len na Slovensko. Níee... robím si srandu, samozrejme že nie. Dôležité je, že Kristus zvíťazil, nie napaprcené alebo celé šťastné dievčatá, že chlapci ich oblievali. Nezapudnite v tom všetkom aj vy na Krista...

19. Ak by ste si mohol vybrať kam by ste išiel na misie? Boli s Vami na misiách aj Vaši priatelia?

No... vyberal som si ako prvú Čínu, takže asi tam, no a priateľov by som si zobral so sebou, keby to bolo možné, čo však možné nie je... takže prijímam Jeho vôľu a verím, že mi priateľov nájde On sám, čo sa mu veľmi darí. Tu v Moskve, som prekvapený, koľko príjemných sympatických a priateľských ľudí stretávam... :)

20. Čomu sa konkrétne v Rusku venujete? Aké veľké územie rozlohou je vaša farnosť, v ktorej pracujete? Koľko veriacich sa tam nachádza a aká je návštevnosť bohoslužieb?

Naša farnosť nie je rozlohou veľká – je to tretina Moskvy, ale ľudí na našom území žije približne okolo 5 miliónov. Väčšina pravoslávni, veľmi veľká časť neveriacich a pár katolíkov. Žatva je teda veľká, nemyslím tým pravoslávnych ale neveriacich. Ako si to Pán plánuje všetko zariadiť,

neviem. Ale na toľko miliónov bude asi potrebovať viac kňazov ako nás štyroch, čo sme tu...

21. Koľko misionárov pôsobí teraz v Rusku a Irkutsku? Vyberali ste si Vy miesto pôsobenia (Moskva, Irkutsko)? Ak áno, podľa čoho?

Misionárov nie je veľa na počet ľudí, ktorí tu žijú. Nás verbistov je okolo 30 – v Moskve, Petrohrade, Vologde, Archangel'sku, Volgograde, Tambove, Irkutsku, Blagoveščensku. Irkutsk mi vybral bývalý regionál s tým, že tam aj ostanem pracovať, čo zmenil druhý regionál, ktorý ma povolal do Moskvy a do funkcie misijného sekretára – toho, kto sa stará o misionárov z Ruska pôsobiacich v zahraničí a o misionársku osvetu veriacich v Rusku.

22. Ako je to s cudzincami v Moskve? Prijali Vás ako svojho?

Už sú zvyknutí na cudzincov. Veľmi málo je tu ruských kňazov, takže ešte stále si zvykajú na cudzincov. A cítim sa veeľmi prijatý. Som veľmi rád tu medzi svojimi veriacimi – ako doma...

23. Ako pokračuje oprava chrámu sv. Olgy v Moskve a kedy bude oprava dokončená?

Oprava pokračuje postupne krok za krokom, zatiaľ s pomocou otca a bratranca. No strecha ešte stále potrebuje dlhodobú prípravu cez písanie projektu architektami a statikami a tak ďalej. Takže na to si chvíľočku počkáme... ale treba sa silno modliť, nech to Pán pretlačí podľa svojej vôle... Celý chrám treba postupne opraviť, takže koniec opráv je zatiaľ v nedohľadne, ale dúfame a veríme... :)

24. Hovorí sa, že Rusi sú veľmi srdečný národ. Je to pravda? Aké rodiny alebo jednotlivci tam s Vami spolupracovali a pomáhali Vám šíriť Božiu lásku? Mali ste dosť prostriedkov na svoju misiu?

Sú naozaj veľmi srdeční a rozdali by vám všetko. Ako vedia silno milovať – tak naozaj, nie falošne, tak vedia aj silno nenávidieť a hnevať sa... živelní, neskrotiteľní, hlboko veriaci napriek

všetkým pokusom zničiť túto vieru v ich srdciach, potrebujúci stále tvrdú ruku nad sebou... národ mnohých protikladov... Ľudia tu zo srdca robia, čo sa dá. Prostriedky nejaké nazbierame, ale vonkoncom nestačia na to, čo tento chrám aspoň zatiaľ potrebuje... ale financie nie sú všetko, dôležité sú ich srdcia... tie sú pokladom Božím...

25. Je známe, že v tej oblasti je prevažne pravoslávie. Aké sú vzťahy medzi katolíkmi a pravoslávnyimi veriacimi?

Zatiaľ je to na takom miernom bode mrazu, hoci sa občas kdesi čosi rozmrzá. Zatiaľ sa však o ekumenizme ako takom tu v Rusku rozprávať nedá, aj keď by sme veľmi radi. Mnohí pravoslávni kňazi a biskupi nás stále berú ako odpadlíkov a heretikov číslo jedna, dokonca návštevu katolíckeho chrámu považujú za veľký hriech, z ktorého sa treba spovedať, a tak to prezentujú aj svojim veriacim. No napriek tomu som stretol niekoľko veľmi príjemných kňazov a diakonov, s ktorými sa občas stretávam a rozprávam. Sú veľmi otvorení a priateľskí, až sa tomu čudujem. Modlite sa za to, aby sme práve tu v Rusku vedeli vytvárať cennú jednotu v láske...

26. Ako ľudia v Rusku berú kresťanstvo? Ako vidíte budúcnosť Ruska? Hovorí sa o veľkej chudobe, stretli ste sa s ňou?

Kresťanstvo je pre Rusa tvrdá istota, o ktorej sa nepochybuje. Ak pochybujú, sú to ľudia na okraji, alebo prílišní zbohatlíci. No čo Rus, to pravoslávny. Hovorí sa o proroctvách, že Rusko bude prameňom spásy pre celý svet. No ako pozerám na život Rusov okolo, ťažko mi je veriť, že sa to celé ešte dá do poriadku. Ale ak je to Pánov plán, treba veriť, že Bohu nič nie je nemožné...

S chudobou som sa stretol. Hlavne u bezdomovcov. Je tu aj veľa chudobných rodín, kde rodičia nestíhajú zarábať peniaze na všetky výdavky v rodine.

27. Akej vekovej kategórii ste sa pri svojom pôsobení venovali? Koľko tam chodí detí do kostola?

Misionár musí byť otvorený pre všetky vekové skupiny. Som veľmi rád aj s deťmi aj s mladými aj

s dospelými ale aj s babičkami – cítim to ako povolanie misionára – byť tu ako kanál od Pána pre všetkých, ku ktorým ma pošle...

Ako na Vás zapôsobili mladí v Rusku? Je rozdiel medzi mladými v Rusku a na Slovensku?

Mladí v Rusku mi povedali: „Sme celé generácie nedomilovaných ľudí, páter, a hľadáme niekoho, kto by nás nasýtil aspoň kúskom svojej úprimnej lásky. Nachádzame však iba ďalšie vyhladnuté duše a tak sa ponárame ešte viac a viac do beznádeje – Nájdem vôbec takého človeka, ktorý je schopný nás milovať, mať o nás záujem? Verím, že áno...”

28. Poznáte nejakého exorcistu v Rusku a stretávate sa s nejakými okultnými problémami u ľudí?

Tu do Moskvy prichádza pravidelne exorcista našej diecézy z Petrohradu. Ja som sa ešte nestihol s ním stretnúť ale chcel by som samozrejme. Zopár ľudí som už stretol, ktorý mali menšie problémy, no riešia to s ním. Okultizmu je tu plno všade všetko, hlavne čarodejníci ako nové zamestnanie a ľudia vo veľkom vyhľadávajú ich služby a potom sa dostávajú do veľkých problémov.

29. Aké najvyššie a najnižšie teploty ste zažili v Rusku?

Najnižšie boli v Irkustku – to bolo -38 stupňov cez deň tri mesiace v kuse – ľudia boli z toho už unavení – v noci bolo -42 až -45. V lete, ktoré nastúpilo asi po dvojdnovej jari, boli teploty tak asi dva týždne v kuse +42 stupňov cez deň. Takže obrovské teplotné rozdiely. Hovoríme si tu, že zachvíľu už jari vôbec ani jesene nebude. Proste zmiznú. Oстане len mrazivá zima a tá sa v momente premení na horúce leto. Jet o kontinentálna suchá klíma, tak sa tam ľahšie znášajú veľké teploty.

Všeobecné otázky

1. Vedeli by ste poradiť nejaký recept na chvíľu, keď sa Vám zdá, že sa Boh od Vás odvracia a že strácate v neho dôveru?

„Zriekam sa Pane, všetkého toho, čo ma oddeľuje od teba, nedôvery voči tebe, nech to všetko odíde preč k tebe a nikdy sa už nevracia. Ty si jediný môj milovaný Spasiteľ a Priateľ. Naplň moje srdce, dušu, myseľ a telo svojím Duchom Svätým, nech ma očisťuje, oslobodzuje a uzdravuje svojou láskou, pokojom, radosťou, múdrosťou...“ Ale ponúkam ti Malú duchovnú zbraň. Tu je:

http://misie.sk/index.php?option=com_content&view=article&id=892:mala-duchovna-zbra-pre-teba&catid=81:rozne&Itemid=236

2. Ktoré vlastnosti alebo čnosti považujete pre mamu za najkrajšie a dôležité pri výchove syna?

Obetavosť, súcitiť a milosrdenstvo k svojmu dieťaťu napriek zlu, za ktoré ho všetci odcudzujú, prijatie dieťaťa také aké je, bez podmienok, nežnosť a úcta k duši dieťaťa, rozhodnosť v tom, čo od nej aj od dieťaťa chce Boh. No a nakoniec čistá láska – len matka je schopná tej najčistejšej lásky pod slnkom. Nehnevajte sa na mňa otcovia, tak to je – veď práve matka nosí dieťa 9 mesiacov pod srdcom a je s ním prepojená nielen telom ale aj dušou – duša maličkého v jej duši – a to je zatiaľ najsilnejšie zjednotenie dvoch ľudí, aké pod slnkom existuje. Takže hold, máme smolu, my muži. No zato naša mužská láska je takisto nenahraditeľná ako láska matky. Pretože čistú mužskú lásku nedokáže dať nikto iný ako práve muž-otec. A sýtený práve touto špeciálnou čistou mužskou láskou musí byť každý človek na zemi – každý syn, každá dcéra, pretože inak túto čistú mužskú lásku potom hľadá celý život a často ju nenájde, naopak falošné mužské lásky už mnohých úplne rozbili na márne kúsky. Bez tejto lásky dennodenne zakúšanej od svojho otca zostane v našom srdci diera, ktorú horúčkovo túžime zaplniť. Mnohé dcéry sa bez nej stávajú ľahkými predajnými ženami, len aby ju našli a nasýtli sa ňou, no nenachádzajú. Mnohí synovia sa stávajú homosexuálmi, pretože ich hľadanie otcovej mužskej lásky narazilo na skazených nemravných mužov, ktorí túto túžbu nenaplnili iba viac a viac pokrivali. Hovorím „mnohí“, pretože všade sa nájdu aj výnimky...

Chcel by som na misie.sk v blízkom čase otvoriť ďalší seriál o tom ako byť otcom, takže občas si www.misie.sk pozrite, nájdete úvahy o otcovstve na pokračovanie. Zatiaľ nech vás povzbudí príbeh z Ruska o jednom mladom bezdomovcovi, ktorý už bezdomovcom nie je a jeho život je presne o tom, čo som hovoril:

http://www.misie.sk/index.php?option=com_content&view=article&id=783:moskva-1-otcovia-ste-nenahraditeni&catid=66:zazitky-misionarov&Itemid=180

3. Dá sa zmeniť povaha človeka? Čo by ste mi poradili, aby som aspoň trochu vedela ovládnuť svoju výbušnosť? Mám troch synov(9,6 a 2a pol)a niekedy sa to ozaj nedá a potom ma to veľmi mrzí. Poradte mi prosím ako byť menej ukričanou a výbušnou.

Výbušnosť a krik je len dôsledok toho, že neudržíte v sebe pokoj. Asi je nejako natrhnutá vaša nádoba na pokoj vo vašej duši :) – treba ju opraviť. Niekedy sa čosi stalo a bolo by dobré to dať do poriadku. Často to vie dať do poriadku iba Boh, lebo my množstvo príčin nepoznáme a tým sa nevieme sami uzdraviť a ak aj vieme, kde to začalo, chyba nám sila dať to do poriadku.

Pozývam vás k modlitbe najšťastnejšieho života:

http://www.misie.sk/index.php?option=com_content&view=article&id=963:modlitba-najstnejieho-ivota&catid=81:rozne&Itemid=236

Tú sa skúste modliť každý deň ráno a večer – nech Duch Svätý očistí a uzdraví s čím si vy nedáte rady...

A potom pozývam ku boju s hnevom a výbušnosťou podľa modlitby, ktorú považujem za výbornú duchovnú zbraň – síce malú no užitočnú. Skúste sa ju naučiť používať pri najmenších pokušeniach k hnevu najmenších myšlienkach na hnev – ale funguje aj pri iných hriechoch. Tu je:

http://www.misie.sk/index.php?option=com_content&view=article&id=892:mala-duchovna-zbra-pre-teba&catid=81:rozne&Itemid=236

No a ak by ste chceli pozývam aj k modlitbe lásky:

http://www.misie.sk/index.php?option=com_content&view=article&id=961:modlitba-lasky&catid=81:rozne&Itemid=236

Je viac možností, postupne ich budem na misie.sk uverejňovať. Zatiaľ tieto... Skúste ich, no dotlačiť sa k dennodennému používaniu týchto modlitieb musíte vy sama... :)

4. Som mama štyroch detí, chcem sa spýtať, akým spôsobom ste boli formovaný v domácom prostredí. Dnes je veľmi ťažké nielen vychovávať deti vo viere, ale vôbec aj žiť v nej...médiá, internet, sociálne siete...

Veľmi mi pomáhal osobný príklad nielen rodičov ale aj kňazov, kamarátov, ktorých som mal. Takže aj pre vaše deti je veľmi dôležitý váš príklad lásky, milosrdenstva, pokoja, radosti a viery – živej viery v Boha. Každý deň na kolenách, každý deň v odpúšťaní. K tomu vám však dá silu iba Boh, preto znova odporúčam dennodenné modlitby z predošlej otázky:

http://www.misie.sk/index.php?option=com_content&view=category&layout=blog&id=136&Itemid=259

Samozrejme okrem vás sú to bratranci a sesternice detí, ich kamaráti... Vždy nejako nenápadne zoznamovať svoje deti s deťmi, ktoré sú dobré, úprimné, ľudské, veriace... Nie ste so svojimi deťmi stále, ale často oni sú s kamarátmi. Dobrí kamaráti veľmi silno pôsobia v dobrom na dieťa... Hľadajte, no nenúťte, modlite sa, nech sa to udeje spontánne. No vy k tomu môžete dopomôcť návštevami v takých rodinách, kde to vyzerá fajn... Viem, nie je ľahké také rodiny nájsť. Niekedy sa aj zbežne známi stanú drahšími ako rodní.

Potom ma veľmi ovplyvnili konkrétne životné situácie svätých, ktorí mi boli blízki – to ako sa zachovali v rôznych ťažkých okolnostiach. Všetko to ma ako malého vedelo veľmi nadchnúť a

povedal som si: „Žeby som to skúsil aj ja?“ Tak to bolo s Dominikom Sáviom a jeho príbehmi zo školy, s kamarátmi a neskôr u don Bosca. Tak to bolo aj so svätou Terezkou Ježiškovou a ďalšími svätými. Preto si myslím, že čítať malým deťom nie rozprávky na dobrú noc ale kratučké epizódky zo života svätých s maličkým krátkym komentárom z vašej strany, ako by sa také niečo dalo takisto urobiť v ich živote doma, v škole a skúsiť ich v dobrom vyprovokovať k nejakému hrdinskému činu. Myslím, že takéto veci si deti dobre zapamätajú a nebude problém ich motivovať. Samy budú hľadať nové a nové životy svätých. Príklady tiahnu...

No a veľmi silnou vzpruhou pre dieťa aj mladého človeka je vynikajúci spovedník – stály spovedník – svätý kňaz. Ak takého nájdete vaše deti, na 90% sú zachránené. Takže modlite sa o dušu spasenú za dobrého spovedníka pre vaše deti. Samozrejme, aj vy by ste ho mali hľadať a nájsť :)

5. Ako robiť misiu u svojho chorého brata, ktorý nechce prejavíť zo seba vieru v Boha. Modlím sa za neho

Predovšetkým byť blízko pri ňom ako človek – so všetkou láskou, nehou, dobrotou, pokojom, radosťou, humorom, optimizmom, nádejou, odpustením... akého si len schopný... A vnútri sa pri ňom v srdci stále modli: „Požehnaj ho Pane svojou láskou. Uzdrav jeho dušu, nech ťa spozná ako svojho Priateľa, Vykupiteľa, Lekára a Pána. Verím ti, Ježiš, že ho teraz uzdravuješ na duši aj na tele. Vďaka mojej viere urob, aby bol môj brat zdravý – na duši i na tele. Dôverujem ti, môj Ježiš.“ A tvoja dobrotá a láska ho privedie k otázke: „Ako to všetko dokážeš, keď iní už nedokážu. Odkiaľ berieš silu?“ Vtedy bude moment, kedy budeš môcť v Duchu Svätom povedať pár slov o svojom vzťahu k Bohu. No hovor krátko, úprimne zo srdca, nie poučkami z katechizmu, ale vlastnými slovami o skutočnom živote s Ježišom, ako ho ty vidíš, ako ti On pomáha, konkrétne príklady zo svojho života. Nechaj nech sa skôr on pýta a ty mu krátko odpovedaj... :) A pros Ducha Svätého, nech ovládne tvoj rozum, myseľ, srdce, dušu i telo a nech hovorí cez teba On sám, nech koná cez teba On sám (Tu je príklad takej modlitby pre teba každý deň ráno: http://www.misie.sk/index.php?option=com_content&view=article&id=963:modlitba-najastnejieho-ivota&catid=81:rozne&Itemid=236)

6. Venujete sa pri misijnej práci aj závislým na alkohole, drogách a ich rodinám? Spolupracujete s inými inštitúciami na duchovnej obnove mladých závislých?

Pri svojej misijnej práci sa so závislými na alkohole či drogách stretávam predovšetkým v dome Sestier Matky Terezy tu v Moskve, kde chodievam v nedeľu slúžiť sv. omšu, po ktorej sa s nimi

bud' rozprávam alebo ich spovedám a potom v pondelok poobede, kedy majú možnosť prísť len tak sa porozprávať nielen o Bohu ale aj o živote a svojich problémoch a potom máme spoločné stretnutie, kde sa rozprávame o viere, často oni zadávajú otázky a ja sa snažím odpovedať. Vždy je to s Duchom Svätým, pretože často sú to veľmi ťažké otázky na telo ohľadom Boha, ohľadom spásy, života v dobrote a nie v zle. Tí, ktorí chcú, pochopia a dostanú silu zmeniť svoj život. Niektorí sú ale beŕári a asi si ich Pán bude musieť postupne priviesť k sebe všelijakými krivoľakými cestičkami. To, čo môžem dať dávam – o ostatné sa postará On.

V našom chráme sv. Oľgy sa stretávajú Anonymní Alkoholici aj Narkomani a ďalšie závislé skupiny. Vidím, že sa väčšine z nich darí, občas som bol na ich verejnom stretnutí a pomaličky nadväzujeme kontakt. S inými organizáciami zatiaľ nespolupracujem... :)

7. Je ťažšie vysvetliť existenciu Boha neveriacemu, ktorý o Bohu vie, ale odmieta ho...alebo človeku, ktorý o ňom nemá vôbec šajnu.

Samozrejme v tom druhom prípade je väčšia šanca, že ten, čo nemá o ňom ani šajnu, bude mať napriek všetkému otvorené srdce a bez najmenších problémov, možno aj s radosťou a vďačnosťou prijme jeho existenciu. Samozrejme, je to iba šanca. Môže byť veľmi uzavretý a vtedy je to ťažké, no nie nemožné – s Duchom Svätým a našou láskou sa dá obmäkčiť veľa srdc.

V prvom prípade, keď neveriaci o Bohu vie ale ho odmieta, je to už ťažšie. Je tu však nádej, že ho spoznal nesprávne a ak mu ukážeš skutočnú tvár Boha, otvorí svoje srdce a zamiluje si ho. No mnoho ľudí je zranených a zničených od svojich najbližších natoľko, že nedokážu uveriť v takého Boha, ktorý toto všetko dopustil a nezakročil, aby sa také zlo nestalo. Tu je to už ťažšie a v tomto prípade treba veľa modlitby o uzdravenie rán človeka na jeho duši, veľa dobroty, lásky, zhovievavosti, trpezlivosti, pokory a viery, že Boh cez naše srdce môže postupne dať do poriadku to, čo niekto bez úcty a lásky doničil. Máme obrovskú moc v svojich slovách a skutkoch – môžeme nimi otvárať ale aj zatvárať srdcia ľudí pred skutočným Bohom na dlhé obdobie, inokedy aj na celý život. Preto buďte opatrní vo svojich vzťahoch, pretože za každé slovo i skutok sa budeme zodpovedať – ani nie tak pred Bohom ako pred ľuďmi, ktorých sme nimi ničili. Radšej nech tvoje slová a skutky posilňujú, chvália, povzbudzujú, oduševňujú, ako by mali ničieť neustálou kritikou, ponižovaním a odsudzovaním.

8. Na jednej strane máme rešpektovať slobodnú vôľu našich blízkych, na druhej strane máme povinnosť ich s láskou napomínať, ak robia hlúposti, ktorými ubližujú sebe aj

ostatným. Aké ďalšie možnosti okrem modlitby máme, aby sme pomohli takýchto ľudí odvrátiť od nešťastia?

Okrem modlitby je to predovšetkým konkrétne prejavená láska v slovách i skutkoch. V slovách je dobrou formou upriamenie pozornosti týchto ľudí na dobro, ktoré je v nich, ktoré ste v nich objavili, ktoré im daroval Boh pri stvorení, dobro, ktoré môžu rozvíjať s vašou pomocou a ktorým môžu slúžiť a pomáhať iným, čo ich bude naplňovať väčšou radosťou a šťastím ako zlo, ktoré robia.

Ďalšou formou slova lásky je povzbudenie, pochvala za vykonané dobro akokoľvek maličké, odpustenie a milosrdenstvo, zhovieavosť, preventívna rada v správnej chvíli ešte pred tým, ako by urobil niečo zlé, ako to zmeniť a urobiť namiesto toho čosi dobré.

Formou skutkov je to ponúknuté priateľstvo bez podmienok, pozvania na spoločné akcie s inými ľuďmi, ktorí sú ako tak dobrí, veriaci, aby našiel kamarátov a priateľov medzi nimi, aby našiel aj spoločenstvo, ktoré ho môže formovať. Duch Svätý vám vždy poradí, čo robiť, je nevyčerpatelným prameňom inšpirácie lásky.

9. Vysvätený katolícky kňaz, po niekoľkoročnej pastorácii vo farnosti, zistí, že jeho túžba mať manželku a deti je silnejšia ako dodržať celibát a uskutoční túto túžbu. Uzavrie úradné manželstvo a sobáš uskutoční v evanjelickom kostole. Nastáva šok pre jeho bývalých farníkov a aj ostatných, čo ho poznali. Ako by sa mala postaviť miestna Cirkev a je potrebné o tom hovoriť pred farníkmi, mladými ľuďmi ? Akoby v týchto otázkach vládlo v Cirkvi akési tabu. Môj názor je, že nie je dobré to zamlčovať, ale priznať ľudské zlyhanie a hľadať vhodné odpovede hlavne pre nás katolíkov.

Dôvodov, prečo sa tak stalo, môže byť veľmi veľa. Jedným z nich môže byť to, že kňaz nenašiel oporu vo svojich veriacich – v ich modlitbách, v ich pomoci a láske. Prázdne srdce potom hľadá, kde by naplnilo svoju prázdnotu, a ak nájde aspoň trošku skutočnej lásky, rozuteká sa bez rozmýšľania a pije ako zmyslov zbavený, často s vypnutým rozumom, ktorý mu hovorí: „Zastav sa!“ Tam už rozum nemá silu proti presile nádeje na naplnenie srdca skutočnou láskou.

Druhým dôvodom môže byť, že kňaz síce dostal dosť posily od svojich veriacich, no sám sa nedokázal každý deň naplňovať od Boha Jeho láskou a milosťou. Len ľudia nie sú schopní naplniť

bezodné srdce človeka, iba nekonečný Boh to dokáže. Preto takíto kňazi potom cítia nezmyselnosť všetkého, čo robia, hoci pomáhajú ľuďom, hoci robia krásne veci, začne im to všetko pripadať nezmyselné, pretože vyprázdnilo svoje srdce od Boha a pri slúžení sv. omše, spovedaní a iných liturgických úkonoch a modlitbe cítia tak hlbokú odcudzenosť voči Bohu, že i malá blízkosť druhého človeka je zmyslupnejšia a život v rodine pre deti a manželku dáva väčší zmysel ako takýto život s Bohom, ktorého v podstate už kňaz ani nepozná... Vtedy ľahúčko diabol prichádza a kradne kňaza Bohu i ľuďom.

A tak ďalej – príčin je veľa. Najdôležitejšie, čo môžete vždy robiť, aj teraz v tejto situácii, je modliť sa za svojich kňazov – vytvoriť svojimi modlitbami obrovskú duchovnú ochrannú stenu okolo kňaza pred akýmkoľvek pokušením či už pomaly sa prestať modliť, alebo padnúť do depresie alebo iné procesy rozbíjajúce jeho dušu.

10. Prečo strata blízkeho tak bolí?

Pretože si ho veľmi miloval a veľmi si ho mal blízko srdca, čerpal si od neho veľmi veľa dobra, pokoja, múdrosti, radosti, šťastia a lásky... No a zrazu to všetko chýba, je preč aj s človekom, na ktorého si si proste zvykol, že je vedľa, že podrží, povzbudí, usmeje sa, pohladí, objíme, aj sa niekedy poškriepi, no znova udobrí a odpustí... Ale chýba ti aj človek, ktorého si mohol milovať a preukazovať mu svoju lásku, záujem a on to prijímal a neponižoval - skutočný život. Zrazu toho všetkého niet. Preto duša, ktorá si na to zvykla, teraz trpí nedostatkom toho všetkého. Ale to je skutočný život opakujem – so všetkou radosťou i bolesťou, ktoré prináša. Netreba sa toho báť, proste si užiť aj tú radosť aj tú bolesť, pretože patrí k láske. Spokojne plač, smúť – ak je to plač lásky, ktorá sa teší, že milovanému je už dobre pri Bohu, ale mu chýba, slzy takéhoto plaču uzdravujú. No ak je to plač egoizmu – ja ja ja už nemám to, čo som mal, to ťa zničí. Vždy to musia byť slzy nádeje.

Ten, kto skutočne nemiloval, tomu mŕtva osoba vôbec nebude chýbať. Ten ani nebude plakať, lebo jeho duša necíti bolesť, ak bude, potom iba falošne, akože. Ak si niekoho naozaj miloval, vždy to bolí, lebo duša stratila toľko lásky, no verí, že milovaného môže milovať aj naďalej v spojení s Bohom.

11. Myslíte si, že je dobré, aby rodina (manželia prípadne s deťmi) šli na misie? Je to dobré, či sa tu kryjú dve povolania?

Tu u nás v Moskve je niekoľko rodín, ktoré prišli na misie a žijú tu už 20 rokov. Sú svedectvom Krista a jeho lásky pre mnohých, povzbudzujú nielen slovom ale aj svojím životom, organizujú mnohé stretnutia, na ktorých pomáhajú začínajúcim vo viere rásť. A preto hovorím – nie nebijú sa tieto dve povolania, tak ako sa nebije povolanie kňaza s povolaním misionára. Takže ak cítite takéto volanie od Pána, aby ste svojím životom svedčili o Bohu a jeho láske v inom prostredí ako len doma, nech sa páči... Boh vám v tom určite pomôže... :)

12. Ako morálne obstáť v kolektíve, v ktorom je väčšina neveriacich, ľudia v ňom rozoberajú stále druhých a majú pocit, že len to, čo urobia oni je najlepšie. Niekedy to dá totiž poriadne zabráť napriek tomu, že sa človek drží zásad.

Otázka je iba jedna pre každého kdekoľvek je – Ako byť hlboko zakorenený v Kristovi tak, aby ma postupne premieňal v seba natoľko, žeby On sám vo mne konal svoje dielo, hovoril svoje slová, premýšľal svojimi myšlienkami? Nuž dennodenným zjednocovaním sa s Kristom v modlitbe skrze Ducha Svätého (odporúčam modlitbu najšťastnejšieho života:

http://misie.sk/index.php?option=com_content&view=article&id=963:modlitba-najstnejsieho-ivota&catid=136:pre-kazdy-den&Itemid=259

No a potom čítaním Sv. Písma, stretávaním sa v spoločenstve s bratmi a sestrami, ktorí sú veriaci a môžu vždy poradiť, posilniť, povzbudiť, dodať síl.

No a takisto snažiť sa vidieť v spolupracovníkoch veľa dobra, ktoré Boh vložil do ich srdca a rozprávať im o ňom – hovoriť ľuďom akí sú krásni vo svojom srdci, že by to mohli zo seba dať iným viac a viac – k tomu stále pri nich stáť a všimnúť si každú maličkú drobnosť dobra, ktoré vykonajú a pochváliť ich za to, aby ste ich pozornosť upriamili na dobro v sebe a v druhých nielen na zlo v druhých okolo. No a stále sa modliť a požehnávať ich počas práce svojou modlitbou. No a takisto sa zriekať zla, ktoré sa kopí v srdci, keď človek počúva, čo hovoria a už sa ho to zmocňuje takisto – odporúčam malú duchovnú zbraň:

http://misie.sk/index.php?option=com_content&view=article&id=892:mala-duchovna-zbra-pre-teba&catid=136:pre-kazdy-den&Itemid=259

13. Čo by ste odkázali ľuďom k nastávajúcim voľbám? Vy asi voliť nebudete alebo sa mýlim?

Volil som voľbou poštou. Hlavné je riadiť sa Duchom Svätým – poprosiť ho o radu a vedenie pri výbere kandidátov a ísť do toho... :)

14. Čo je podľa Vás príčinou odchodu pomerne veľkého počtu kňazov z kňazskej služby? P.S. ...asi sa za nich málo modlíme a Panna Mária v Medžugorí nás k tomu často vyzýva vo svojich posolstvách.

Pozrite si odpoveď na otázku číslo 9 – tam som načrtol pár dôvodov... :)

15. Prečo sú ľudia takí sebeckí. Čo myslíte?

Nuž pretože naša ľudská prirodzenosť bola narušená prvým hriechom – narušila sa naša vôľa – často robíme len to, čo nám prináša nejaký úžitok a zabúdame prirodzene na iných. Ovplyvnení sme tým všetci, záleží len na tom, ako tvrdo a nekompromisne bojuješ so svojim egoizmom ty sám vo svojom srdci – a k tomu ti môže pomôcť vždy protiváha dobra, ktoré stojí oproti zlu – egoizmu. A teda – chceš najkrajšie jablko pre seba? Zober ho a s úsmevom aký len dokážeš vylúdiť ho daruj niekomu oproti tebe... Rád by si si oddýchol a vidíš, ako druhý maká a tiež potrebuje oddych? Zober tú robotu za neho a s úsmevom mu povedz: „Chod' si na chvíľu ľahnúť a pospať. Potom keď si oddýchneš, vymeníme sa, dobre?“ Proste kúsok po kúsku viac myslí na druhých ako na seba – ale konkrétne s konkrétnym človekom, nie všeobecne. Bude to ťažké, všetko v tebe sa bude vzpierať, no keď vytrváš a vyhráš, s každým víťazstvom budeš silnejší a silnejší a egoizmus bude mať menšiu a menšiu silu ťa ničiť aj iných okolo. Držím palce :)

16. Páter, chcem sa Vás spýtať, čo mám robiť, aby som bol dobrým priateľom svojmu dievčaťu a v budúcnosti dobrým manželom? Ako sa mám uzmierniť s mamou? Skúšal som sa s ňou porozprávať o tom, čo treba medzi nami napraviť, ale naše rozhovory k ničomu nevedú.

Tak toho je dosť veľa, chcel by som sa o tom postupne zmieňovať v novom seriáli o povolání k manželstvu na www.misie.sk Ako prvý článok, ktorý je dosť tvrdý ale dúfam, že pomôže mnohým by som uviedol tento: http://www.misie.sk/index.php?option=com_content&view=article&id=836:zena-gumenna-anca-pre-muza-alebo-sex-pred-manzelstvom&catid=

[39:o-laske&Itemid=251](#)

Samozrejme, toto je o dievčatách, neskôr napíšem viac o úlohe chlapca... Je toho príliš veľa, a tak ti to nechávam na viac dielov seriálu na misie.sk

Pár slovami: V prvom rade musí byť vždy v tvojom srdci úcta voči tvojmu dievčaťu, čokoľvek by sa stalo, akokoľvek by sa ona zachovala, ty ako správny muž by si mal mať vždy hlbokú úctu k nej ako k človeku a žene zároveň. Mnohí stratili veľmi rýchlo úctu k druhému partnerovi a postupne a bez úcty vytratila zo vzťahu aj láska. Jedno bez druhého nemôže existovať. Tak je to aj v našom vzťahu s Bohom – bez úcty k jeho božstvu, neostane v nás skutočná láska k Nemu ako takému, zostane iba zvláštna pokrivená pachuť lásky iba k jeho človečenstvu a to už nie je náš skutočný Boh, ktorý je vo svojom Synovi Bohom i človekom zároveň. Takže úcta, úcta, úcta.

Po druhé musí byť vo vašom vzťahu predovšetkým z tvojej strany zodpovednosť. Bez zodpovednosti sa láska premení na chaos, egoizmus a nakoniec nenávisť či ignoranciu, čo je ešte horšie. Ak ty ako muž nedokážeš niesť na svojich pleciach všetky dôsledky svojho konania, nie si hodný vzťahu so ženou, pretože ju iba zneužiješ a potom odhodíš a zničíš jej srdce, prípadne ublížiš jej budúcemu manželovi aj deťom, ak sa z tohoto zranenia nevylieči.

No a po tretie vzťah s Bohom, bez ktorého sa tvoja ľudská láska veľmi rýchlo vyčerpá a nebudeš schopný naozaj milovať druhého človeka skutočnou láskou, ktorá vždy pochádza iba od Boha, lebo Boh je Láska. Bez vzťahu s Ním sa odrezávaš od zdroja milovania a prestávaš svietiť ako lampa odrezaná od električky. Nečuduj sa, že ti nejde milovať iných, ak nie si napojený na zdroj, prameň lásky. Bez vzťahu s Bohom totiž nijaká láska nie je možná... Ostatné v seriále na misie.sk :)

17. Akým spôsobom môže človek milovať Boha viac až do závrtných výšok, keď stále vo svojej biede naráža na limity svojej lásky?

Sv. Terezka Ježiškova hovorí: „Musím si požičať Tvoju lásku, môj milovaný Ježišu, aby som ťa mohla milovať tak, ako si to právom zasluhuješ – nekonečne dokonalo...“ A to ti radím aj ja – zavolaj k Ježišovi a povedz mu o svojej slabej láske, popros ho, nech ti vleje do srdca svoju lásku, aby si ho mohol milovať do závrtných nikdy sa nekončiacich výšok. Touto láskou je

Duch Svätý...

18. Je pokora pri takejto práci nevyhnutná? Dá sa jej naučiť? Alebo len sa o ňu modliť? Súvisí s láskou?

Pri misionárskej práci sa pýtaš? No tak to teda áno, všade, kam sa misionár pohne. Ale to nie je len v našom prípade misionárov. Pokora je ako voda – všade prítomná a bez nej to jednoducho nejde. Tak aj pokora je prítomná vo všetkom, čo je krásne, dobré, sväté. Prečo? Pokora je niečo ako konzervátor. Zakonzervuje všetko, kam sa dostane a ono sa to nikdy nepokazí – dokiaľ v tom bude prítomná pokora, nikdy. Prečo? Pretože čokoľvek, čo máš, si dostal od Boha ako dar – aj tvoja dobrota, milosrdenstvo, láska, či múdrosť. Všetko je len dar. Tvoja ja slobodná vôľa rozvíjať s Jeho pomocou tieto dary vo svojom srdci. Akonáhle si začneš tieto dary privlastňovať, kazia sa veľmi rýchlo. Začínaš cez ne ničiť ľudí okolo seba a nakoniec aj samého seba. Všetko sa dá pýchou pokaziť – najjasnejší príklad nám dal Lucifer – najkrajší najsvätejší anjel vďaka pýche zničil v sebe všetko krásne naveky.

A najjasnejší príklad pokory? Mária – ona hlboko do špiku kostí prežívala a chápala a prijímala fakt, že všetko je dar milosrdného Boha a že jedinou múdrosťou pre ňu je konať presne to, čo od nej žiada – jeho vôľu. Preto ona najlepšie rozvinula všetky dary od Boha v sebe – viac ako ktorýkoľvek človek na zemi. A čím viac prepúšťala cez seba samého Boha – jeho túžby, plány, sny, tým sa stávala väčšou a väčšou podľa miery pôsobenia Boha v nej.

A toto je zázrak pokory – premieňa človeka na čoraz väčší a slávnejší obraz Boha. Boh je Láska a preto pokora pomáha najradikálnejšie premieňaj človeka na obraz Boha – Lásky, teda pokora priamo súvisí s láskou. Bez pokory láska nie je možná.

19. Čo sa stane s mojím anjelom strážnym, keď zomriem?

Uuuha, tak to som ešte s Pánom nejakým neprebral, ale myslím, že v nebi ho už potrebovať nebudeš, preto je po tvojej smrti voľný pre iného človeka, ktorému treba anjela. O tom však rozhoduje Boh vo svojej vševetúcej múdrosti.

20. Ako žiť plnohodnotný, naplnený život v slobodnom stave?

Naplnno slúžiť ako Mária iným okolo v láske a naplnno sa cez modlitbu aj cez túto službu iným v láske viac a viac zjednocovať so živým Bohom. V manželstve by vám k tomu pomohol partner svojou prítomnosťou a prejavmi lásky, aby ste sa v ňom a cez neho viac a viac presvedčili o tom, že Boh je láska a že vás tak veľmi miluje, že sa chce s vami úplne zjednotiť, viac ako sa muž zjednocuje so ženou. Takže naplnno možno slobodný stav žiť iba s Bohom, v Bohu, skrze Boha. :)

21. Ako zistiť, kam nás Boh povoláva, či do manželstva, alebo do zasväteného života? Ako objaviť jeho vôľu?

V prvom rade si treba uvedomiť, že Boh nás už stvoril pre akúsi misiu vo svete, že sme sa tu na zemi neocitli len tak náhodou, že Boh nemal čo robiť a tak nás stvoril, ale stvoril nás so všetkým, čo budeme potrebovať na vynikajúce vyplnenie misie, pre ktorú sme boli poslaní na túto zem. A preto jedným z najlepších spôsobov, ako spoznať, kde ma chcel mať Boh – jeho vôľu – je pozrieť sa na samého seba v pravde – na všetky dary, ktoré Boh do mňa vložil. Teda sebaspoznanie je jedným zo základov spoznania povolania. Presne toto je jednou z úloh otcov v našich rodinách – pomáhať svojim deťom už od malička spoznávať vo svetle Ducha Svätého dary, ktoré Boh do nich vložil. Takto im majú podľa svojej zodpovednosti pomôcť nájsť tú najšťastnejšiu cestu životom, o ktorej jedine Boh vie, kadiaľ vedie. Prečo? Pretože Boh vo svojej vševědúcnosti už pred твоjím stvorením vedel, aké sú najlepšie možnosti z najlepších v každom momente tvojego budúceho života. Pripravil všetko v tebe tak, aby si tieto najlepšie možnosti spoznal a sám sa pre ne rozhodol. Rešpektuje však, ak sa vydáš inou cestou. Vedz však, že akoukoľvek inou cestou sa vydáš, už nebude natoľko šťastná a nádherná ako práve tá najlepšia, o ktorej Boh iba vedel, no neurčil ti ju, tak ako najlepšia matka i otec túžia po absolútnom šťastí svojich detí a vediac už zo skúsenosti, že lepšie je ísť tadiaľ a tadiaľ ti iba poradia: „Synu, choď radšej tadiaľto, dôveruj mi.“ Tak to robí aj Boh. Na nás je, či tadiaľ chceme ísť. Vodítko si ty sám – tvoje dary. Premýšľaj, kde by si tvoje dary od Boha mohol využiť maximálne. V tom sa aj ty budeš cítiť ako ryba vo vode, bude ťa to naplňovať šťastím, ktoré sa nedá porovnať s tým rozčarovaným pocitom zo situácie, do ktorej si sa dostal svojím tvrdohlavým rozhodnutím bez Boha. No na každej ceste, ktorou si sa rozhodol ísť, ťa Boh bude sprevádzať svojou milosťou a pomôže ti prísť nakoniec k Nemu do večnosti, ak samozrejme budeš ty sám chcieť a spolupracovať. No bude to už omnoho ťažšia púť s väčšími prekážkami, ktoré ťa môžu niekedy aj odradiť ísť ďalej.

Ďalšou možnosťou ako spoznať povolanie, je modlitba, potom čítanie sv. Písma, čítanie životopisov svätcov, uvažujúc nad tým, ktorý z nich mi je bližší a čím – v ich povolanií spoznávať

časť svojho povolania. Ďalšou možnosťou je rozhovor s kňazom – svojím duchovným sprievodcom, ktorý ťa už pozná dlho a pod vplyvom Ducha Svätého môže hovoriť presne to, čo chce Boh povedať tvojej duši.

Inou možnosťou je ísť na týždeň do kláštora sestier či bratov, ktorí sú ti blízki a skúsiť si ten život naplno so všetkým čo oni musia robiť či nemôžu a rozoberať svoje pocity s nejakým kňazom, nech ti v tom pomôže.

Rozhodne však nemôže byť vodítkom povolania do kňazského života to, že žiadna ma už nechce, alebo opustila ma frajerka a ja už nemám druhú a čo už budem robiť, alebo to, že celkovo neznášam ženské pokolenie, je to hadie plemeno a diabol vždy ide cez ženu, keď nemôže sám, a tak sa radšej zbavujem tohto pokušenia a odchádzam do kňazstva žiť čisto a sväto. Toto sú veľmi zlé a nesprávne dôvody, kvôli ktorým potom mnohí odchádzajú nielen zo seminára ale aj z kňazského života, pretože zrazu zistia, že tie diabolské ženy sú nežné nádherné stvorenia a odráža sa v nich aj Božská neha, krása a jemnosť a ich láska zrazu oslepí ich oči a už sa nedokážu brániť takej obrovskej sile lásky, ktorá ich úplne zaskočí.

Ja si myslím, že iba ten je hodný kňazstva, ktorý si vie veľmi dobre predstaviť život v kňazstve s Bohom a veriacimi ale aj v manželstve s manželkou, deťmi – no s úctou k manželstvu sa zrieka tejto možnosti pre vyššiu - kňazstvo, v ktorom cíti, že ho naplňa ešte viac a koniec koncov je to Jeho vôľa, ktorá chce pre neho i pre ostatných len to najlepšie.

22. Čo najviac pomôže pri páde na dno v jednej neresti, aby človek mohol vstať? pri pastorácii vo farnosti. Viem čo mám robiť, ale stále je ťažšie vstávať a vstávať nehrozí akoby samozrejmosť? 13 ročný kňaz. Mali ste takú skúsenosť vo viere?

Často padám v závislosti na práci, ktorú si ja naplánujem až tak, že ma pohltí a síce je prácou pre ľudí a pre dobro, no nie tou alebo nie v tej miere, akú chce Boh. Preto zostanem po určitom čase bez Jeho milosti, ktorú samozrejme ja sám už neprijímam, lebo som sa otvoril šťastiu z roboty, čo nie je nič moc. A potom padnem v tom, že prestanem cítiť zmysluplnosť toho, čo robím, hoci je to veľmi dobré a pomáhajúce mnohým ľuďom. Vtedy sa úplne vyšŕavený ledva dotiahnem do kaplnky pred bohostánok a niekedy od únavy zaspím, alebo sa zvalím na kľakátko a nevládzem nič a priznávam svoju chybu, že som znova odišiel ďaleko od Neho a prosím o milosrdenstvo a naplnenie Jeho milosťou. Po chvíli pritečie ako malý horský pramienok sila do mojích žíl a do mojej duše sa opäť vracia život, zmysel toho všetkého, čo pre Neho robím. Zmyslom je len On sám – On je príčinou i cieľom všetkých vecí a preto život s Ním

v zjednotení s Ním v láske, pokore, dôvere je jediný zmysluplný spôsob ako naplniť svoj život i životy iných okolo skutočným šťastím.

Aj pre teba je jediným liekom na tvoje neresti, pády a zlyhania opätovné zblíženie sa s Ním ešte viac a tuhšie ako pred pádom, ešte silnejšie objatie Krista v jeho utrpení ako pred pádom, ešte tesnejšie spojenie a častejšie rozhovory, aby nakoniec všetko vyplnil v tvojom živote On – ako milovaná naplní celý život, myseľ, srdce, silu, telo, dušu svojím milovaným, tak aj tvoje srdce, myseľ, duša, telo budú postupne viac a viac naplnené Ním – tvojím Milovaným.

23. Keď príde Kristus druhý krát na zem v sláve bude súdiť živých i mŕtvych , čo spraví s dušami, ktoré sú v očistci. Je možné, že tie duše, ktoré sa nestihnú očistiť budú zatratené?

Nie nie, to by bola poriadna blbosť. Aj sv. Pavol hovorí, že v jednom momente sa všetci premeníme. Samozrejme aj tí, ktorí vôbec nezomreli a tiež by si zaslúžili očistec. Nuž ako? Utrpenie posledných dní budú aj na zemi aj v očistci obrovským utrpením. Možno to bude pre duše v očistci krátkodobá záležitosť, možno nie, tam už čas ako u nás neexistuje, ale rozhodne Boh premení všetkých tak veľkým utrpením, že všetkých očistí od všetkých následkov hriechov v jednom momente. Takto si pripraví svoj milovaný ľud – kráľovský národ, s ktorým bude prežívať obrovské nikdy nekončiace sa a stále stupňujúce sa šťastie v Jeho milujúcej prítomnosti.

24. Na sviatok všetkých svätých môžeme získať duši plnomocné odpustky, znamená to, že tá duša sa dostane k Bohu a viac sa za ňu netreba modliť?

Ak si schopná tieto plnomocné odpustky vyprosiť a duša, ktorá je v očistci, ich dostane, potom áno, potom je už pri Bohu v nebi, netreba sa za ňu modliť a každá modlitba za ňu ide v prospech inej duše – tam u Boha sa skutočné modlitby nestrácajú, Boh ich daruje inej duši, o ktorej uzná, že ich potrebuje. K získaniu plnomocných odpustkov totiž nestačí iba formálne splnenie požiadaviek – formálne sa vyspovedať v blízkom čase, formálne prijať Krista, formálne žiť ďalej tak ako predtým. K získaniu plnomocných odpustkov pomáha iba skutočné hlboké rozhodnutie viac už nehrešiť ani najmenším hriechom, úprimý úmysel získať tieto odpustky pre dušu v očistci a úprimná zmena života podľa modlitieb, ktoré sa modlíme za získanie odpustkov – teda plniť Božiu vôľu ako na nebi tak i na zemi, odpúšťať iným aby aj nám Boh mohol odpustiť a tak ďalej. A o tom, či sme boli dostatočne pripravení, aby sme tieto odpustky získali, vie a rozhoduje iba Boh a on je v týchto veciach náročný.

25. Ako vnímate Božie požehnanie pre celý svet. Nájdú sa aj takí, ktorí ho neprijmu a nechcú ho, ale aj takí, ktorí s ním žijú.

Samozrejme Božia milosť stále prúdi na ľudstvo no ľudstvo sa často správa ako malé rozmazané dieťa – len tak pre nič za nič zatvorí srdce, pre malú muchu nie je schopné vidieť veľké veci, ktoré Boh pre neho robí každý deň, otupuje tak svoju schopnosť vidieť Boha a prijať milosti, ktoré sa na neho lejú ako vodopád. Je ako uzavretá záhrada, nič sa do nej nedostane, ak sa neotvorí. Tak je to aj s požehnaním a ľuďmi...

26. Prečo ľudia hrešia pred očami ľudí?

Oj a nie len pred očami ľudí ale aj pred očami svätých, anjelov a samého Boha a to je ešte horšie... :(Nuž a prečo zhrešila Eva a Adam hriechom pýchy voči Bohu pred Jeho očami, keď on tam bol v tom momente, On na nich pozeral, on vedel, že sa to stane... Zhrešila, lebo bola oklamaná diablom, že je to v pohode, že to treba urobiť, lebo Boh je úbohý, lebo to pravé šťastie ti dá iba diabol – nuž a tento Evin omyl sa tiahne stále tisícročiami)

Napriek tomu, že sa necháme diablom tak ľahko oklamať, on stále je pri nás... a teda aj pri každom hriechu... Nech máš dosť síl pozrieť aj vtedy – v hriechu na neho - na jeho tvár a spomeň si, aká bola jeho tvár počas krížovej cesty zničená aj твоjím hriechom. Liekom na našu chorú dušu je Jeho blízkosť, jeho Láska – uveriť v Neho, uveriť, že ťa napriek tomu, čo si urobil, naozaj miluje.

27. Rodina Panny Márie hlása jednu vec, ktorou som si nie celkom istá, teda lepšie povedané neviem, čo si o tom myslieť. Hovoria, že Panna Mária je spoluvykupiteľka. Pápež Ján Pavol II s tým súhlasil, ale Benedikt XVI to nevie prijať, tak ako niektorí kresťania. Ja si o tom radšej nemyslím nič, lebo nechcem stratiť úctu a lásku k Panne Márii.

Jediný vykupiteľ ľudstva je Ježiš Kristus, pretože iba On bol človekom aj Bohom zároveň, aby mohol vydržať obrovské utrpenie nielen telesné ale hlavne duševné od vln miliárd hriechov a zla všetkých ľudí všetkých čias. Ako človek to nemohla uniesť ani Mária ani nikto z ľudí. Preto

prišiel Kristus – Boží Syn a človek zároveň. Mária bola iba účastná jeho utrpenia svojím utrpením z lásky k nemu, pripojila sa k Jeho utrpeniu a tak podľa slov sv. Pavla dopĺňala svojím utrpením matky na svojom tele to, chýbalo Kristovmu utrpeniu, v zmysle budúceho tajomného mystického tela Kristovho, ktorým je Cirkev – každý z nás, čo je úlohou každého z nás, nielen Márie – ponúknuť seba ako obeť, žertvu za obrátenie hriešnikov, ktorí môžu byť spasení od svojich hriechov len obetou Krista ale privedení bližšie k tejto spásе môžu byť aj cez tvoju obeť tvojho utrpenia, smostatnostného sebaobetovania Bohu za nich. V tom je Mária naším prototypom vzorom a príkladom.

28. Ako sa je možné vysporiadať sa so svojím vnútrom, keď ho trápia rôzne okolnosti?

Odovzdanosťou do Božej vôle, dôverou v Jeho milosrdenstvo, láskou k sebe napriek chybám a viac Mu dovoliť milovať vás...

29. Ako mám byť dobrá, aj keď mi to nijako nejde? V jeden deň sa rozhodnem a naozaj aj túžim žiť pre Boha, no o chvíľu tá túžba už taká intenzívna nie je, tak sa svojho predsavzatia vzdám, lebo...je to asi pohodlnejšie a vidí sa mi, akoby som už nemala žiadnu motiváciu, niečo, čo vydrží aj skúšky. Občas mám pocit, že asi ani nemám dost rada Pána Boha, lebo inak by som to ustála. Čo mám robiť? Odkiaľ čerpáte tú motiváciu vy?

Ide o čnosť vytrvalosti. Ako ju postupne posilniť natoľko, aby ťa držala aj v tých najťažších chvíľach? Tak ako sa klavírista naučil hrať na klavíri tak, že hral na začiatku jednoduché skladby a nevzdával sa, hoci mu to nešlo a robil veľa chýb, ale mal pred sebou cieľ – ideál, vzor geniálneho klavíristu a načúval jeho hudbe, ktorú hral a tak sa znova a znova rozplamnila v ňom túžba byť ako on, a neskôr, keď už hravo zvládol jednoduché partie, začal sa učiť trošku zložitejšie skladby, znova cez chyby, posmeľujúc sa príkladom svojho vzoru, zoberúc silu aj od ľudí okolo, ktorí na prvé jeho jednoduché skladby s chybami nepovedali: „To je ale trápne, nikdy sa ti to nepodarí!“ ale naopak povedali: „To bolo krásne! Jednoduché, ale krásne napriek chybičkám!“ A je vynikajúce ak on pochválil iných spolužiakov, ktorí hrali na klavíri a takisto sa trápili ako on, no pochvalou ich posilnil.

Ak sa už trošku osmelil, mohol občas zahrať niekomu svojmu známemu priateľovi, pred kým by sa netriasol od trémy. Potom, keď nabral odvalu, skúsil pred pár neznámymi a neskôr, silnejší a istejší v rukách zahral koncert, a tak sa stal znamenitým klavíristom. Ale drieť dennodenne musel stále, niekoľko hodín.

Nikto sa nestal geniálnym kalvíristom len tak, že by prvý krát sadol za klavír a hneď zahral tú najťažšiu skladbu, akú sa len dá. Hneď v prvom momente sa znechutí a privedie ho to len k tomu, že oproti tejto skladbe sa bude cítiť ako škriatok oproti mrakodrapu – nezdolateľné.

Aj ty, ak chceš tvrdo bojovať a získať vytrvalosť, musíš najprv skúšať posilniť svoju vytrvalosť v maličkých skúškach – situáciách, kde treba vytrvalosť – napríklad vo varení a pripravovaní jedla pre rodinu – odľahči mamu a skús vždy jeden deň v týždni variť ty. Potom skús jeden týždeň v mesiaci vždy prať všetky veci, žehliť ich a ukladať do skrine ty a tak odbremeniš mamu či iných ľudí. Skús v tom ale vytrvať a uvidíš, že zmysel pre vytrvalosť bude v tebe rásť. Vzorom nech ti je Panna Mária, Ježiš, či iní svätí – čítaj o nich vo Sv. Písme, v rôznych životopisoch svätcov. Alebo ak máš živého človeka, ktorý je tvojím vzorom všimni si jeho vytrvalosť a nasleduj ju.

Neskôr si zober iné ťažšie zodpovednosti vziať na svoje plecia krok za krokom viac a viac. Často totiž človek nemá chuť niečo robiť, ale ak vidí v tom, čo robí, zmysel, ide aj napriek nechuti lebo vie, že to treba urobiť – je to užitočné – pre niekoho, pre teba samu. Napríklad v tejto dobe chcú mnohé dievčatá schudnúť a vytrvalosť dosahujú sústredenosťou na svoj cieľ, čo niekedy aj preženu. :) Teda učiť sa robiť veci nielen preto, lebo sa mi chce, ale aj preto, lebo je to potrebné, užitočné pre niekoho či pre teba samotnú.

Skús si všímať vytrvalosť iných ľudí a pochváliť ich za to. Rastú tak oni, rastieš tak aj ty sama. Prijímať pochvalu od iných slovami: „Sláva Bohu a vďaka Nemu sa mi to podarilo. Ďakujem mu za to!“

Iba sedieť a smútiť nad tým, že nemáš vytrvalosť nepomôže. Treba robiť konkrétne kroky ale vždy s modlitbou a prosbou: „Pane, aj keby som čokoľvek urobila, aby som získala vytrvalosť, ak ma ty nepodržíš, ak mi ty nedáš silu a múdrosť i lásku, nedokážem to. Rozsype sa všetko, čo urobím za chvíľu. Preto ťa pozývam do môjho srdca – urob ho viac a viac podobným Tvojmu.“

P. Robert Balek SVD verbista misionár v Rusku

Pozdravy:

Pozdravujem Vás srdečne, páter Róbert. S veľkým záujmom som si prečítala Vaše listy, v ktorých popisujete svoje prvé chvíle v Moskve, stretnutie s bezdomovkyňou Kaťou, rebelkou Kristínou... Misijná práca je náročná a zodpovedná, ale svojou zodpovednou a horlivou prácou ste si získali srdcia mnohých ľudí a ktorí Vaším vplyvom našli cestu k Bohu. Spolu s našimi misionármi-saletínmi denne pri každej svätej omši predkladáme Bohu naše skromné modlitby za kňazské, rehoľné a misijné povolania. Želám Vám a od Nebeského Otca vyprosujem pevné zdravie, veľa Božích milostí, darov Ducha svätého a stálu ochranu Nebeskej Matky.

Pochválený pán Ježiš Kristus. Boli sme na Solinkách v Žiline, keď ste mali prezentáciu o Rusku a tiež sme sa zapojili s manželkou do tehličky pre kostol Sv. Anny. Bolo to veľmi krásne a veľmi ma nadchlo s akým oduševnením ste rozprávali hlavne o tých najchudobnejších deťoch. Poznám Vás ešte z čias UPC v BA, keď ste boli študent verbista. Ja osobne som bol viac krát na misii v lete so saleziánmi na Ukrajine a 1 rok som bol v Jakutsku na misii (2006/07). Bol to krásny i keď niekedy dosť náročný čas. Nemám otázku, len vyprosujem Vám i všetkým Vaším drahým veľa Božích milostí, sily, odvahy a nezlomnej trpezlivosti. Nech Vás Pán žehná. Stano Uhrin

Pozdravujem P. Roba, môjho prvého animátora na misijných prázdninách takmer pred 12 rokmi :-)

Pochválen, chcela by som vám poďakovať za krásnu prednášku pred pár týždňami, myslím, že veľmi veľa ľuďom ste vašim rozprávaním zmenili názor na život. Naozaj ďakujem :D

Pozdravujeme. Môžete dať nejaké fotky z Irkutska na facebook radi pozeráme na fotky, ktoré ste nafotil prajeme Vám veľa Božieho požehnania Beruš Černáková s rodinou

Ďakujem a prajem kopu sily a múdrosti na tvojej ceste.

P. Róbert, ĎAKUJEM PÁNOVI, že som mohla byť na sv. omši v Ružomberku, na ktorú ste dobehol. Bola to úžasná skúsenosť, počuť o misiách - nielen o tých ťažkých situáciách, ale aj tých vtipných a hlavne plných lásky. Prajem Vám veľa Božích milostí a ochranu Panny Márie, nech Vám nikdy nezmizne úsmev z tváre, aby ste ho rozdával všade okolo seba... VĎAKA

Páter Róbert a jeho misie v Rusku

Napísal Balek Robert
Pondelok, 02 Apríl 2012 19:46

PÁNU BOHU ZA VÁS, ŽE STE...

Páter pozdravujem Vás z Nitry Kalvárie a prajem hlavne veľa Božej pomoci v začatom misijnom diele. Zahŕňame Vás s deťmi v škole do našich modlitieb.

Uverejnené na: www.40dni.sk